

Thing med Anmodning om at forelægge det der.

Den følgende Sag paa Dagsordenen var: 1ste Behandling af Forslag til Lov om Ophævelse af den af Lovgivningen i visse Forhold stillede Forbring paa Aflæggelse af en praktisk juridisk Prøve.

(Lovforslaget, som vedtaget i Folkethinget, findes i Tillæg C. Sp. 111—12); dets 3die Behandling dersteds i detses Tidende Sp. 1750.)

Justitsministeren: Jeg tør antage, at det ærede Things Medlemmer kjende Anledningen til nærværende Lovforslags Fremkomst og ligeledes Regjeringens Stilling til Sagen. Regjeringen har hverken tilraadet eller fra-raadet Lovforslaget, og, dersom dette Thing vedtager det, saaledes som det andet Thing har gjort det, vil Regjeringen ikke modsætte sig det.

Da Sagen ellers begjærede Dvdet, gif man til Afstemning over Sagens Overgang til 2den Behandling, der vedtoges enstemmig med 44 Stemmer.

Ændringsforslag til Sagens 2den Behandling indkaldtes til den følgende Dag, Onsdag, Middag Kl. 12.

Man gif derpaa til den følgende Sag paa Dagsordenen, som var: 1ste Behandling af „Forslag til Lov om de færøste Landkommuners Styrelse.“

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2315 ff.).

Justitsministeren: Jeg tillod mig, da jeg forelagde Sagen, at henvise til det Punkt, som er Kjernepunktet og det vanskelige Punkt i nærværende Lovforslag, nemlig Bestemmelsen af Omraadet, om jeg saa maa sige, for den kommunale Myndighed i første Instants. Førend Sagen blev forelagt Lagthinget, gif Ministrene hernede ud fra den Forudsætning, at Præstegjældet og ikke Sognet

dannede det naturlige Grundlag for den kommunale Repræsentation i første Instants. De Herrer ville jo, ialtsald i de større Træk, Alle kjende Forholdene. Jeg skal belyse dem lidt nærmere i det Enkelte ved at fremhæve, at med en Befolkning — her er jo Thorshavn ikke medtaget — paa omtrent 10,000 Mennesker er der 7 Præstegjæld: Nordres Præstegjæld med 1,227, Østersø med 2,421, Nordstrøms med 1,294, Sydstrøms med 1,603, Baags med 986, Sands med 794 og Sønders med 1,667 Indbyggere. Men hvert af disse Præstegjæld er igjen delt i et forholdsmæssigt ikke ubetydeligt Antal Sogne, saaledes Nordres i 7, Østersø i 7, Nordstrøms i 6, Sydstrøms i 5, Baags i 5, Sands i 5 og Sønders i 6 Sogne, hvoraf selvfølgelig altsaa mange kunne have en meget lille Befolkning. Nu var det os jo velbekjendt, at der paa Færøerne var Dvstte om en Sogne-repræsentation, men det forekom os utænkeligt, at der kunde ordnes en kommunal Myndighed, som virkelig kunde vælge sit Hver paa en hensigtsvarende Maade, dersom disse 41 Sogne hvert skulde udrustes med sit selvstændige Sogneforstanderskab, og hvad mig personlig angaar, da forekom det mig, at der var saamegen Lighed mellem Forholdet paa visse Steder i Norge og paa Færøerne, at den Præstegjælds-ordning, som havde kunnet gjenneføres i de nordlige Dele af Norge, ogsaa maatte kunne gjenneføres paa Færøerne, men det blev tilslige anset for rigtigt, at hvert Sogn fik sin Repræsentant i Præstegjældsforstanderskabet. Paa dette Grundlag blev et Lovforslag udarbejdet i forrige Aar og blev, som jeg ved Sagens Forelæggelse allerede antydede, forelagt Lagthinget til Betænkning ifjor. Lagthinget naaede imidlertid ikke saavidt, at det fik Sagen behandlet tilende, og Sagen gif altsaa over til nærværende Mars Samling. Sagen har altsaa nu været Gjenstand for Forhandling i Lagthinget — den har utvivlsomt i Mellem-tiden været Gjenstand for Overveielse ogsaa af forskjellige Mænd paa Færøerne — og af dens Drøftelse taar fremgik der et Forslag, som forsøgte at mægle, om jeg saa maa sige, mellem Sognet og Præstegjældet paa en Maade, der er eiendommelig, men som har vundet